

Posudek diplomové práce

Název práce: *Staniční učení jako aktivizační metoda ve výuce NJ na 2. stupni ZŠ*

Jméno a příjmení autorky práce: *Bc. Tereza Fofová*

St. program, st. obor: *Učitelství pro 2. stupeň ZŠ – německý jazyk, Učitelství pro střední školy – základy společenských věd.*

Vedoucí diplomové práce: *PhDr. Marie Müllerová, Ph.D.*

Oponent bakalářské práce: *doc. PhDr. Jana Ondráková, Ph.D.*

Hlavní kritéria hodnocení práce	hodnocení
	min. 1 bod, max. 10 bodů
1. Stanovení cíle práce, logická stavba a členění práce	10
2. Obsahová úroveň vypracování teoretické části	8
3. Obsahová úroveň vypracování praktické/didaktické části	7
4. Adekvátnost zvolených metod a způsob jejich užití	8
5. Formální úprava a náležitosti práce	9
6. Jazyková a terminologická úroveň	8
7. Práce s literaturou, citace, seznam literatury	9
8. Vlastní přínos studenta	9
9. Dosažení stanoveného cíle práce	9
10. Úroveň vypracování českého abstraktu	8
Body celkem:	85

Díličí připomínky a náměty:

Ad 1) V úvodní teoretické části práce autorka prezentuje základní pojmy související s tématem práce a vysvětluje význam aktivního učení v postmoderní éře, význam a roli motivace v procesu učení a teoreticky zpracovává rozličné aspekty staničního učení v dnešním školství. Akcentuje význam aktivního učení pro efektivitu procesu vzdělávání a objasňuje, jaké trendy lze v současnosti v moderním (nejen) jazykovém vzdělávání vysledovat. Centrální pozornost autorka věnuje jedné z aktivních metod – staničnímu učení – které hlouběji rozpracovává: vysvětluje význam přípravy, možné průběhy, základní pravidla této metody, možnosti evaluace et. Některé myšlenkové úvahy

v teoretické části práce se zcela redundantně opakují ve více pasážích, což kvalitu této často práce mírně понižuje.

Ad 2) V praktické části autorka prezentuje výsledky malého výzkumného šetření, jehož cílem bylo zjistit povědomí studentů Pedagogické fakulty UHK o metodě staničního učení. Ačkoli autorka použila formu interview (individuálního, párového či skupinového, přičemž forma aplikace byla zcela náhodná) a oslovila sto respondentů, získané výsledky jsou spíše povrchní a analýzy získaných poznatků nejdou příliš do hloubky. Překvapivý je sice fakt, že povědomí o staničním učení mají převážně studenti vyšších ročníků, což autorka v práci konstatuje a vysvětluje to integrací oborové didaktiky do vyšších stupňů studia. Bohužel je to i důkaz o výrazné absenci této metody na středním či základním stupni našich škol, což je s ohledem na řadu pozitiv této metody stav ne příliš lichotivý.

Ad 3) Nejprínosnější část práce představuje část didaktická, v níž jsou prezentovány konkrétní příklady staničního učení pro základní školu. Autorka sama realizovala staniční učení jednak na nižším stupni gymnázia a rovněž na základní škole. Z textu práce bohužel ne zcela jasně vyplývá, kdy danou metodu ve školách prakticky aplikovala, které a jak velké třídy se jí zúčastnily a jak tyto konkrétní třídy implikaci staničního učení hodnotily. Autorka si sice pro své výstupy připravila celou řadu aktivit, na kterých demonstrovala široké uplatnění metody staničního učení pro rozvoj jak jazykových prostředků, tak řečových dovedností a rovněž možnost implementace znalostí reálií, bohužel prezentace aktivit je někdy velmi povrchní a z některých popisů nelze (v důsledku absence např. konkrétního zadání úkolu) adekvátně poznat a tedy posoudit kvalitu a obsahovou či metodickou úroveň nabízené aktivity (viz např. cvičení k rozvoji dovednosti čtení s porozuměním, aktivity z oblasti procvičování gramatických jevů etc.). Prezentovaná, ovšem poměrně krátká a ne zcela adekvátně propracovaná evaluace implementované metody ukazuje, že daná metoda je i v praktické aplikaci žáky vnímána převážně pozitivně, dokáže splnit očekávání pedagogů o aktivním zapojení žáků do procesu učení a umožňuje nasazení nejrůznějších aktivit, jejich cílem je narušit poměrně běžnou školní monotónnost výuky. Autorce se podařilo prokázat efektivitu staničního učení minimálně v rovině motivace žáků, což ovšem představuje prvotní podmínku efektivního učení každého jednotlivce.

Ad 3) Předložená diplomová práce je po obsahové i formální stránce na dobré úrovni, autorka pracovala s adekvátními zdroji a věnovala značné úsilí přípravě rozličných aktivit, které využila při realizaci staničního učení na reálných školách. Český abstrakt by mohl být po stylistické stránce na trochu vyšší úrovni a kvalitu práce rovněž mírně

narušují občasné jazykové prohřešky. Zejména využívání určitého členu v plurálu substantiv je často nevhodně aplikováno v místech, kde by měl být člen nulový.

Otázky k diskusi:

- 1) V čem spatřuje autorka důvody malého využívání staničního učení na českých školách, když téměř 70% studentů pedagogické fakulty tuto metodu výuky nezná?
- 2) Jak dlouho autorce trvala příprava staničního učení pro didaktickou část práce, kdy a v jakých třídách byla metoda implementována a jak na aplikaci této metody reagovali učitelé a žáci konkrétních tříd? Setkala se autorka i s nějakou negativní reakcí žáků na tuto metodu?
- 3) Domnívá se autorka, že pro práci českých učitelů existuje dostatek zdrojů o staničním učení v oboru další cizí jazyk?

Celkové posouzení práce a zdůvodnění výsledné známky:

Předkládaná diplomová práce vykazuje adekvátní úroveň po stránce obsahové i formální.

Posudek vypracovala:

dr. Marie Müllerová, Ph.D.

V Hradci Králové dne 29.4. 2017